

lidt, som det i Virkeligheden betyder, baade der, hvor han hører hjemme og andetsteds. Men naar han staar op i det danske Folketing og siger, at det andet er usandt, vil jeg have Lov til at paavise, hvor uholdbar denne Paastand er.

Jeg erindrer, at jeg i Fjor under Finanslovens første Behandling sagde, at der var ingen Fare for den danske Venstrepolitik, saa længe Førerne og Lederne holdt sig udenfor de Strømninger, som have Tiltrækning fra andre og omstaaende Sider. Naar den bare følger den lige og rette Kurs, skal det nok gaa. Det viste sig jo, at det ikke var Tilfældet. Man tør vel ikke absolut sige, at den Kurs, vi fulgte før, følges fremdeles, naar vi først ere komne saa vidt, at Højres Ordfører her i dette Ting staar op og har sit eneste Haab til Konseilspræsidenten, og at der desværre ogsaa kan være Haab fra de mere menige Medlemmers Side. Jeg har endnu ikke absolut tabt Troen til, at de Folk der maa lære at indse, at de have faaet Kompasset sat forkert. De ere komne ind i Nærheden af disse elektriske Strømme, som have en vis Tiltrækningskraft. Den maa de holde sig ude fra, hvis der i Fremtiden skal styres i den rette demokratiske Linie. Naar der er Tale om de forskellige Slags Samlingspolitik, er jeg ikke blind for, at skal der være Tale om Samlingspolitik fra Højre, vil det selvfølgelig søge at drage saa mange som muligt med sig. Det ser desværre i Øjeblikket ud til, at de have noget Held til at trække saa mange ind under denne Samlingspolitik, som det er muligt. Jeg lagde nok Mærke til, at der vistes af og vinkedes af, det maa ikke være helt officielt. Skal det være en modstaaende Bevægelse af den Samlingspolitik, der skal komme fra nedan af fra de demokratiske Linier, er det klart, at det maa være det radikale Venstre og Socialdemokratiet, der skulle være Modstandere mod den konservative Samlingspolitik. Men jeg har heller aldrig et Øjeblik været i Tvivl om, at hvis det skulde indtræffe, at man skal tage Stilling enten opad mod tidligere Modstandere eller nedad mod de Folk, som dog til Tider have staaet trofast med os, maa Stillingen være given for enhver, der ikke har glemt sin Fortid. Da mener jeg, kan der ikke være to Meninger om, til hvilken Side man skal gaa. Derfor behøves det jo ikke, at man gaar op i en højere Enhed, derfor kan der selvfølgelig være mangt og meget, der skiller, men i Hovedtrækkene maa dansk Venstrepolitik gaa til den Side. Den Dag Mellemstan-

den, der dog ønsker at bevare sin Indflydelse og have Berettigelse til at bestaa, skiller sig fra de smaa i Landet, har den tabt Slaget. Hver Gang der er Tale om den almindelige Valgret i Landet, ville de smaa i Samfundet og de, der ville støtte denne Politik, efterhaanden være i Stand til at tage Stikket hjem. Og tro endelig ikke, at den privilegerede Valgret, hvor den har Overtaget, i Fremtiden skulde blive saa hensynsfuld, at den absolut skulde tage Hensyn til dem, den dog i politisk Henseende har arbejdet allerstærkest imod. Hvis Venstre her i Landet vil bevare sin Indflydelse, bør og maa det ikke skille sin Sag fra de smaa her i Landet.

Formanden: Folketingsmanden for Sorø Amts 2den Valgkreds har Ordet.

Anders Nielsen: Jeg har bedt om Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden: Om Forladelse, det havde jeg glemt. For en kort Bemærkning har det ærede Medlem Ordet.

Zahle: Det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds (Poul Christensen) havde jo faaet Ordet.

Anders Nielsen: Jeg maa gøre det ærede Medlem (Zahle), som blander sig i Ledelsen af Tingets Forhandlinger, opmærksom paa, at jeg hos Formanden havde bedt om Ordet for en kort Bemærkning, og naar den højtærede Formand nu har givet mig Ordet for en kort Bemærkning, benytter jeg denne Tilladelse.

Poul Christensen: Foreløbig har jeg Ordet.

Formanden: Jeg beklager, at jeg havde glemt, at det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds havde forlangt Ordet for en kort Bemærkning.

Anders Nielsen: Jeg bad om Ordet for en kort Bemærkning i Anledning af den sidste ærede Talers (J. J. Jensen) Referat af mine Ytringer paa et Møde, hvor vi to talte tilsammen. Det ærede Medlem refererer paa en ganske ejendommelig Maade. Jeg skal ikke komme ind paa at omtale det Referat, han har givet af sine Udtalelser, som har foranlediget den højtærede Konseilspræsidents Udtalelser overfor ham. Den Sag angaar ikke mig og falder ikke ind under mit